75 років служби народові

СВОБОДА — SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXV. Ч. 10. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 11-го СІЧНЯ 1968 ЦЕНТІВ 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JANUARY 17, 1968 No. 10. VOL. LXXV.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Вівторок, 16 січня, 1968

В АМЕРИЦІ

ЗДА ВИДАЛИ В 1967 РОЦІ 15 більйонів долярів на будову шляхів і автострад, що є маєже половиною тієї суми, яку видав вільний світ на будову шляхів у своїх державах. У вільному світі на будову доріг видано в минулому році 32 більйони дол., як про це інформує Міжнародна Федерація Шляхів, яка має дані зі 146 держав. СССР і комуністичний Китай не подають даних про свої шляхи. Японія на будову доріг видала в минулому році 2.6 більйона дол., Канада — 1.5 більйона дол., Британія — 1.1 більйона дол., Італія один більйон долярів, а решта держав менше як по більйонові.

ПОЛІТИЧНИЙ АМАТОР МАТИМЕ ВПЛИВ на вислід виборів для Демократичної партії та президента Джансона. Цим аматором є адвокат в Ню Йорку Артур Б. Крім, який є головою Фінансового Комітету Демократичної партії. Він має зібрати мільйони долярів на те, щоб президент Джансон міг вести успішну виборчу кампанію. Він має подбати і про гроші на виборчу кампанію демократичних сенаторів і конґресменів. Крім зовсім не є „політиком", і ніхто за такого його не вважає, але він вміє збирати фонди на кампанію Демократичної партії, головним чином від багатих людей. Він сам відомий із щедрої жертвенности на різні цілі.

РИЧАРД М. НІКСОН СТАРАЄТЬСЯ вести таку політику в ділянці оборони громадянських прав, яка здобула б йому прихильників у південних стейтах, але яка не відіпхнула б від нього його прихильників у північних стейтах. Ніксон підтримував в останніх роках всі законопроєкти, які схвалювали в Конґресі. Але він одночасно заявляє, що вже досить ухвалюваних законів, це значить „відкритих дверей для негритянського населення. Вже час на те, щоб ми допомогли цим людям увійти через ці двері." Це значить, що треба здійснювати ці закони.

МАТИ Й СЕСТРА НЕ ДОЗВОЛИЛИ перещеплювати серця шофера 26-річного Юджіна Врайта, який у вуличній сварці був пострелений в голову і був певний смерти. Жінка постреленого погодилася на те, щоб оперували серце її чоловіка, для якогось хворого, що вмирав в Брукліні в шпиталі в д-ра Адріяна Кантровіча, який чекає на здорове серце. Але мати й сестра пораненого спротивилися цьому. Не хотів видати і адвокат того, хто пострелив шофера, бо коли б помер поранений під час перевоження його зі Стемфорду, Коннектикат, то це обтяжило б його клієнта, якого оскаржували б в убивстві.

В НЮ ЙОРКУ ВІДКРИЮТЬ ДВІ ШКОЛИ, в яких діти навчатимуться у віці від двох до чотирьох років. Ці школи почнуть працювати від вересня ц.р. Вони будуть призначені для дітей вбогих батьків, які не знають і не можуть займатися умовим і фізичним розвитком своїх дітей. Це будуть „міні-школи", перша проба навчати дітей в такому низькому віці. Виховники стверджують, що для розвитку дітей дуже важливі є роки ті, що попереджують навчання в дитячих садках, це значить від 5-го до 6-го року життя. Вчитимуть дітей говорити і слухати, за допомогою платівок.

У СВІТІ

„КРАСНАЯ ЗВЕЗДА" СТВЕРДЖУЄ, ЩО СССР МАЄ ТЕПЕР У СХІДНІЙ ЧАСТИНІ СЕРЕДЗЕМНОГО МОРЯ 35 ВОЄННИХ КОРАБЛІВ, чотирикратно стільки, скільки їх мав два роки тому. Цей орган совєтських збройних сил нахваляється, що Середземне море „перестало бути американським озером". Американські газети додають від себе, що хоча СССР старається дістати — згідно з договором — дозвіл від Туреччини на переїзд совєтських воєнних кораблів через Босфор й Дарданелі, проте водночас не брав такого дозволу для підводних човнів. Коли цей обман виявився — турецький уряд вислав гостру ноту протесту.

КОМУНІСТИЧНИЙ ЩОДЕННИК „ЧІЄХФАНҐ ЧУН-ЦАО" З ШАНҐАЮ ПРИНІС ШИРОКУ СТАТТЮ, в якій твердить, що книжечка з „золотими думками" Мао Тсе-тунґа робить більшу прислугу китайському летунству, як колишні совєтські інструктори. Думки Мао Тсе-тунґа повчають китайських комуністичних пільотів краще, ніж всі компаси, радари й інші новітні споруди — пише той китайський часопис, зневажливо висловлюючись про „буржуазні військові методи і стереотипні закордонні підручники".

У НЮ ДЕЛІ В ІНДІЇ ВІДБУЛАСЯ КОНФЕРЕНЦІЯ представників різних віровизнань: протестантів, жидів, мусульман, буддистів і гіндусів. Цей своєрідний панель зорганізував кол. губернатор Міннесоти й кол. президент Пенсилвенійського університету Гаролд Стассен. У висліді нарад прийнято резолюцію з рекомендацією — припинити бомбардування Північного В'єтнаму, прийняти до Об'єднаних Націй Північний і Південний В'єтнам та покликати до життя міжнародне військо, яке було б стаціоноване в кордонній смузі між Північним і Південним В'єтнамом.

У ПІВНІЧНО-СХІДНІЙ ЧАСТИНІ ТАЇ (СІЯМУ) ОПЕРУЮТЬ КОЛО 1.700 КОМУНІСТИЧНИХ ПАРТИЗАНІВ, що їх ядром є частини, вишколені в Північному В'єтнамі. Всі партизани озброєні легкою зброєю совєтського або китайського походження. Партизани обмежуються до наскоків, створювання атмосфери непевности, до тероризування сільського населення та до протиурядової пропаґанди, але вимивають зударів з державним військом. В останньому часі таїська армія вишколює й озброює міліцію з місцевих громадян.

РЕКТОР УНІВЕРСИТЕТУ В ЕДІНБУРЗІ, БРИТАНІЯ, ЗРІКСЯ СВОГО СТАНОВИЩА на знак протесту проти вимоги організації студентів того університету, щоб університетські власті роздавали студенткам університету пігулки проти заплідненя. Ректор університету, 65-річний письменник і публіцист Малкольм Муґґеридж гострими словами натаврував поведінку студентської молоді, яка утотожнює поняття поступу з заперечуванням засад „анахронічної" моралі.

ЗДА ПРИПИНИЛИ СВОЮ ЩОРІЧНУ ФІНАНСОВУ ДОПОМОГУ ЙОРДАНІЇ, яка вперше у своєму бюджеті не подала суми, отримуваної від ЗДА. Йорданія, Єгипет, і Сирія, як держави, що понесли важкі шкоди в минулорічній війні з Ізраїлем, дістають допомогу від кількох найбагатших арабських держав — Савді Арабії, Кувейту й Іраку.

УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДИ ЗАПОВІДАЮТЬ УРОЧИСТІ СВЯТКУВАННЯ ЗОЛОТОГО ЮВІЛЕЮ ПРОГОЛОШЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ УКРАЇНИ

Ню Йорк. — З Українського Конґресового Комітету інформують:

В січні цього року відзначуємо 50-річчя історичного акту проголошення Четвертим Універсалом Української Центральної Ради в дні 22-го січня 1918 року Української Народної Республіки. Як і в попередніх роках, так тим більше цього року численні українські громади в ЗДА підготовили урочисте відзначення цих роковин. Воно також відбуватиметься в Конґресі ЗДА. Численні сенатори і конґресмени виголосять в обох Палатах Конґресу промови, в яких пригадають американському народові подію на Сході Европи, що відбулася тому 50 років. В своїх промовах вони віддадуть поклін українському народові за його невпинну боротьбу за волю, бо хоч український нарід завойований переважаючими большевицькими силами і підкорений насльством, ніколи не погодиться з таким насильно накиненим станом, але активно боровся і бореться за привернення своєї незалежности і національної суверенности.

Губернатори стейтів і посадники багатьох міст з цієї нагоди або вже проголосили, або проголосять „Дні Української Незалежности", закликаючи населення своїх стейтів і міст приєднатись до співгромадян українського роду у відповідному відзначуванні Акту 22-го Січня.

Український Конґресовий Комітет Америки поробив усі старання, щоб цьогорічний Золотий Ювілей віднови Української Держави випав якнайкраще. В тій цілі вислано до Відділів УККА ряд обіжних листів, а президент УККА проф. Лев Добрянський звернувся окремим листом до всіх сенаторів і конґресменів з проханням виголосити відповідні до нагоди промови в Сенаті і в Палаті Репрезентантів. Рівночасно з висланим листом, Головна Канцелярія УККА вислала всі сенаторам і конґресменам книжку проф. Добрянського, видану недавно під заголовком: „Вразливі Росіяни" (The Vulnerable Russians).

Промови сенаторів і конґресменів попередять молитви, що їх виголосять: в Сенаті ЗДА — о. протопресвітер Теодор Білецький, а в Палаті Репрезентантів — о. декан Расселл Данильчук.

Як у минулих роках, так і в цьому році подаємо плян відзначування Січневих Роковин, що їх улаштовують Відділи Українського Конґресового Комітету Америки або спеціяльно до цього покликані Ювілейні Комітети.

НЮ ЙОРК, Н. Й. неділя 21-го січня, год. 6-та вечором, заля Фешен Інституту. Проклямацію „Українського Дня" підпишуть губернатор Нелсон Рокафеллер і мейор Джан Ліндсей. Промови виголосять: був. прем'єр УНР проф. Борис Мартос і редактор Вячеслав Давиденко. У мистецькій частині виступлять хор „Думка" і солісти: Роксоляна Рослян і Андрій Добрянський.

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. в суботу 20-го січня, год. 7-ма вечором, заля Бенджамін Френклін Гайскул. Проклямації „Українського Дня" вже підписали губернатор Пенсильвенії Р. Шейфер і мейор Філядельфії — Дж. Тейт, що підписав її в дні 15 цього січня в Сити Гол. Промовлятимуть: ген. Петро Самутин і Ричард А. Швайкер. Свято получене з Апелем Ветеранських і Молодечих Організацій.

МІННЕАПОЛІС, МІНН. Управа Відділу УККА розгорнула широку працю для урочистого відзначення 50-річчя Української Революції та Державности. В тій цілі: в неділю 21-го січня у всіх місцевих українських церквах відправляться Богослужби в намірені українського народу. Губернатор стейту Міннесота та посадники міст — Міннеаполіс і Ст. Пол підпишуть проклямацію „Українського Дня" в присутності українських делеґацій. В суботу 200-го січня в годині 7-ій вечора в залі Українсько-Американського Дому відбудеться Святочна Академія. Головну доповідь виголосить президент Микола Лівицький.

КЛІВЛЕНД, ОГАЙО. Українські Злучені Організації м. Клівленду Огайо — Відділ УККА — відзначать Золотий Ювілей проголошення Української Держави Святочним Бенкетом і балем, що відбудеться в суботу 20-го січня о годині 7:30 вечором в готелі Голлендер Гавс. Головним промовцем на бенкеті буде сенатор з Огайо Франк Лавші. В дні 4-го лютого ц. р. заходами УЗО відбудеться святочний концерт, присвячений актам 22 Січня. Головним промовцем буде д-р Матвій Стахів.

БАЛТІМОР, МД. Святочний бенкет з нагоди Актів 22-го січня улаштовує Відділ УККА в неділю 21-го січня ц. р. в годині 6-ій вечором в готелі Гілтон - Балтімор. В ньому заповіли свою участь конґресмени із стейту Мериленд і мейор міста. Головним промовцем на бенкеті буде проф. Лев Е. Добрянський.

ГАРТФОРД, КОНН. Свято 50-річчя Української Національної Революції і Державности заповідається дуже величаво, і як повідомляє голова Відділу УККА в

(Закінчення на стор. 3-ій)

Канадійська преса широко інформує про виступ Чорновола

Торонто. — В останніх днях канадійська преса приносить обширні інформації про відомий вже читачам української преси виступ Вячеслава Чорновола проти совєтського безправства. Як уже інформовано на сторінках „Свободи" та інших українських часописів, на Заході пощастило одержати книгу Вячеслава Чорновола „Лихо з розуму", яку опублікувала Перша Українська Друкарня у Франції та яка була перекладена на англійську мову в Канаді та вкоротці має появитися друком. Про „Справу Чорновола" зокрема широко інформує торонтський „Телеґрам" у синдикованих статтях Пітера Вортінґтона ,який свого часу сам побував в Україні та мав змогу побачити там на власні очі комуно-московські безправства, про які мова в книжці Чорновола.

Комуністична партія Канади потверджує русифікацію України

Торонто. Бюлетень Центрального Комітету Канадійської Комуністичної Партії „Вюпойнт" за грудень 1967-го року, а за ним і „Життя і Слово" з 1-го січня ц. р. опублікували „Звіт делеґації на Україну", який був „прийнятий на мітинґу Центрального Комітету Комуністичної партії Канади" ще в половині вересня м. р. в Торонті і в якому — при всіляких славословіях на честь київських і московських „товаришів" — потверджується процес русифікації в Україні. Із звіту виходить, що пленум Комуністичної партії Канади в січні 1967-го р. свою делеґацію з метою „порішив вислати в Україну звідати і обговорити політику і досвід комуністичної партії і уряду України по національному питанню" та що така делеґація виїхала з Канади 29-го березня. В її склад входили: Юрій Соломон, Антін Білецький, Билл Росс, Петро Кравчук, Василь Гарасим та Тим Бак. Звіт має повних вісім сторінок малого газетного формату і з-поза похвальних пеанів на адресу комуністичних „товаришів" пробивається виразне потвердження безпощадної русифікації України. До цієї справи ще повернемось.

ЦЬОГОРІЧНИЙ АЛЬМАНАХ УНС ПРИСВЯЧЕНИЙ БАГАТЬОМ РОКОВИНАМ

Джерзі Сіті. — Адміністрація „Свободи" закінчила висилку нового календаря-альманаха Українського Народного Союзу на ювілейний рік 1968-ий на адреси своїх передплатників. Видавши в минулому 1967-му році альманах „Золоті Роковини" 'та присвятивши його вцілості 50-річчю Великої Української Національної Революції і створення Української Народної Республіки, УНСоюз цьогорічний свій альманах присвятив уже кільком великим роковинам: 50-річчю переголошення Четвертим Універсалом Центральної Ради повної незалежности УНРеспубліки, 50-річчю Листопадового Зриву в Західній Україні, 100-річчю Т-ва „Просвіта", 100-річчю Української Кооперації та згадці про 75-річчя „Свободи", про яку з цієї нагоди появиться вкоротці окрема публікація. На зміст цьогорічного альманаха УНСоюзу, що як і минулі альманах появився в мистецькому оформленні Богдана Титли, м. і. склались: тексти Четвертого Універсалу та Проклямації Української Національної Ради у Львові, статті: А. Драгана „Історія 1918-го року у „Свободі", д-ра Матвія Стахова „Державно-правний розвиток УНР", Івана Кедрина „Четвертий Універсал і Берестейський мир", Костя Туркала „Головний Отаман Симон Петлюра", Корнеля Ніщеменка „Спогади про початок Визвольних Змагань", Івана Кедрина „Київ 1918", дра Луки Луцева „1918 рік очима Українського Січового Стрільця", ген. Петра Самутіна „Українські збройні сили в 1920 році", Ф. Мелешка „Півсторіччя та чвертьсторіччя тому", полк. Андрія Мельника „Остання зустріч з полк. Коновальцем", В. С-ко „25 років тому", Степана Куропася „Свобода" і визвольна справа", Богдана Кравцева „Сторіччя Матері-Просвіти", Володимира Дорошенка „Просвіта в країнах Нового Світу", д-ра Ярослава Падоха „Мати Просвіта та Батько Союз", Іллі Витановича „Століття творчого шляху української кооперації", Леоніда Полтави „Чотири перлини в українській історії", М. Данилишина „Дещо про сателіти,космонавти і космодроми" та вірші: Бодана Вістового „22 Січня 1918", Леоніда Полтави „Моя Україно", того ж автора „Вождь", Марка Бослава „Посмертне" і „Ми", С. Орлюка „До мети", Михайла Маморського „Слово про вірний ліс", Мих. Лавренка „Лицареві Крут", Миколи Щербака „Гнів", Богдана Вістового „Книга", Зореслава „На чужині" та ін. В книжці є, очевидно, календар та календарні інформації, як і численні ілюстрації. Окрему увагу віддано інформаціям про „Велику Подію" — перший Світовий Конґрес Вільних Українців.

Обкладинка нового альманаха УНСоюзу в мистецькому оформленні Богдана Титли

Книжка має 256 сторін друку на доброму папері і коштує тільки два доляри в тій надії, що читачі, надсилаючи належність за альманах, долучуватимуть до неї і свою пожертву на пресовий фонд „Веселки". Імена всіх цих жертводавців будуть публіковані в „Свободі".

Президент Південного В'єтнаму застерігається проти легковаження його суверенности

Сайгон. — Південно-в'єтнамський президент Нґуєн Ван Тіє недвозначно застерігся у своїй промові до організації південно-в'єтнамських журналістів, щоб Америка — хоч він не назвав її за іменем — не вживала мирових заходів без порозуміння з південно-в'єтнамським урядом. Нґуєн Ван Тіє натаврував, між іншим, звернення Америки до Об'єднаних Націй у справі мирового посередництва, як теж натаврував потурання тактиці комуністів, які пляново оминають уряд Південного В'єтнаму, а звертаються тільки у своїх заявах до Америки. А втім, заявив той лідер Південного В'єтнаму, річ іде про долю південно-в'єтнамського народу, який — затакований комуністичними аґресорами — закликав на поміч своїх союзників. Ті союзники дійсно поспішили В'єтнамові з допомогою, але центральну ролю надалі повинен грати Південний В'єтнам. Своєю тактикою звертатись тільки до Америки й трактувати південно-в'єтнамський, леґально обраний режим, як „пахолків Вашинґтону", комуністи хочуть прикрити факт, що це вони є аґресорами. Коли б вони припинили свою аґресію, то мир настав би і без ніяких переговорів. Зрештою, Нґуєн Ван Тіє, нав'язавши до заяви північно-в'єтнамського міністра закордонних справ з 30 грудня мин. року про готовість переговорювати після припинення бомбардування Північного В'єтнаму, — підкреслив, що те бомбардування є тільки засобом оборони, а не бажанням „знищити" Північний В'єтнам. Він виступив теж проти суґестій, щоб визнати Фронт Національного Визволення і переговорювати з ним, ствердивши, що „партизанська війна у Південному В'єтнамі від самого початку не була спонтанним рухом, а була зорганізована, керована і підтримувана Ганоєм і на цей факт існують численні безперечні докази".

Речник Державного Департаменту, Роберт МекКлоскі, майже одночасно з тією промовою Нґуєна Ван Тіє у Сайґоні відчитав у Вашинґтоні заяву, що американський Уряд не вирішуватиме майбутности Південного В'єтнаму „без повної участи леґального й конституційного уряду Південного В'єтнаму."

Конґрес почав другу сесію суперечкою в справі війни у В'єтнамі

Вашингтон. — 15-го січня почалася друга сесія 90-го Конґресу. Вже в першому дні порушено ті самі справи, про які дискутовано місяць тому, коли 15-го грудня скінчилася перша сесія цього Конґресу. Згідно з традицією Конґрес не полагоджує жадних важливих справ до того часу, поки Президент не виголосить свого звернення про Стан Унії. Але цього року два сенатори демократи Вейн Морс з Ореґону і Ернест Ґрюнінґ із Аляски хотіли вписати до Конґресового Рекорду свої домагання, щоб негайно закінчити війну у В'єтнамі. Але їм це не вдалося зробити, бо інші сенатори спротивилися, щоб Сенат діяв перед зверненням президента Джансона. Також в першому дні другої сесії Конґресу коло 5.000 жінок під проводом 87-річної членки Конґресу Джанетти Ренкін демонстрували недалеко Капітолю проти війни у В'єтнамі. Президент Джансон має виголосити звернення про Стан Унії в середу 17-го січня о год. 9-ій ввечері.

В адміністрації Апостольської Столиці зайшли дальші поважні зміни

Рим. — Папа Павло VI прийняв резиґнацію 81-літнього кардинала Ґустава Тести, префекта Конґреґації для Східніх Церков, і призначив на його місце бельгійського кардинала Массіміліяна де Фюрстенберґа. На місце 87-літнього кардинала Бенедетта Алізі Масселі, голови Конґреґації святих Тайн, Папа призначив 73-річного американського кардинала Френсіса Джеймса Бреннана. Ці обидві зміни мають поважне значення і — за найпершими коментарями західньої преси — вказують на дальшу „інтернаціоналізацію" центральної адміністрації Апостольської Столиці та на дальший зворот в напрямку лібералізації становища Католицької Церкви в різних справах. Кардинал де Фюрстенберґ з Бельгії був раніше папським делеґатом, себто насправді амбасадором в Австралії, Новій Зеляндії і після того в Португалії та цікавився особливо справами Східніх Церков. До тієї Конґреґації належать також справи Української Католицької Церкви. Знову ж американський кардинал Бреннан — має за собою коло 27 років практики в церковно-правничих справах. До Конґреґації святих Тайн належать також усі справи, причетні до подружжя — дозволити на мішані подружжя, уневажнення і вирішування т. п. конфліктів, які дуже часто спричинюють персональні й родинні трагедії.

Від Шотляндії до Єрусалиму — сніговії, на Сицилії землетрус

Лондон. — Сніговії й метелиці навістили майже всі країни північної Европи, зокрема Шотляндію, Ірляндію й Ісляндію, Данію, Східню Німеччину, а також Польщу. В містечку Айсберґ в Данії сніговія сполучена з сильним вітром зірвала дах школи й кинула його на подвір'я, на якому саме тоді було коло 200 шкільних дітей: троє згинули, а багато інших поранені. На Північному морі багато кораблів вислали алярмовані сиґнали. Однак сніжні опади не обмежувалися до Північної та Середньої Европи. Вперше в останніх 10 роках глибокий сніг впав у північно-африканській Лібії, а сніговія затопила в порті Тріполі три плаваючі доки. Сніги впали також на Середньому Сході. Місто Єрусалим цілком спаралізоване й відрізане від світу, тамошні школи закриті, приїзд делеґата Об'єднаних Націй Ґуннара Яррінґа відкликано. Так само сусідня Йорданія опинилася під снігом. Багато дітей на Середньому Сході вперше побачили сніг. Він заподіяв великі шкоди у країнах, не приготованих на такі зимові атмосферичні зміни. В мин. середу 15 ц.м. на Сицилії стався землетрус, який захопив велику територію з кількома містами. Нараховують 300 - 500 убитих й тисячі ранених. Коло 20.000 осіб опинились без даху над головою. Рятункову акцію переводить італійська армія.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник — Ukrainian Daily
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Ict. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $12.00; six months $6.25; three months $3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year $14.00; six months $7.50; three months $4.00. For UNA members monthly 65¢.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Нова сесія Конґресу

Друга сесія теперішнього 90-го Конґресу, яка розпочалася в минулий понеділок, стоятиме — за американською традицією — уже цілком під знаком листопадових виборів. Це стосується однаково тактики президента Джансона, як і законодатців. За твердженням звичайно добре поінформованого журналу „ЮС Нюз енд Ворлд Ріпорт" з 15 січня ц. р. — Президент свідомий своїх помилок, що їх допустився в тактиці супроти Конґресу в минулих трьох роках, і буде старатися ті помилки виправити. Таким чином нібито прийде більша або менша зміна у відношенні до таких кардинальних проблем, як В'єтнамська війна, ситуація доляра, питання злочинности, муринські заворушення, розмашиста політика видаткування, податки й загроза інфляції. В минулому Президент робив народові великі обіцянки: бідність зникне чи значно зменшиться, — на місце халуп у великих містах стануть мешкальні будівлі з низьким комірним, — у школах прийде повна інтеґрація, — нефахові робітники дістануть можливості перевишколу, — повітря й води будуть очищені, — терени обабіч шляхів будуть прикрашені. Наприкінці минулого року Джан Ґарднер, секретар здоров'я, освіти й соціяльних справ, особа найбільш заінтересована в програмі „великого суспільства", промовисто перестерігав проти тези, що можна дістати все те, чого хочеться.

Отож загально сподіваються, що Президент у цій новій сесії Конґресу більше уваги присвятить таким справам, як боротьба проти злочинности, протидіяння вуличним заворушенням, зменшення величезного, обраховуваного на 12 більйонів дол. бюджетового дефіциту і т. п. Думають, що Президент буде в більшій мірі, як дотепер, рахуватися з думкою Конґресу, що не можна мати одночасно „гармати і масло", себто вимагати по 25 більйонів річно на В'єтнам і на реформи „великого суспільства".

Так само й законодатці матимуть на увазі — виборців, і не будуть квапитися схвалювати непопулярні закони. Листопадові вибори тим більш скомпліковані, що з-посеред 247 демократичних конґресменів більшість їх будуть старатися за перевибір, а з-посеред 67-ох демократів-сенаторів буде рішатися кар'єра 20-ох. У 1964 році більшість їх скористала з „лявінної" перемоги Джансона, який, так би мовити, потягнув за собою демократичних кандидатів до обох палат Конґресу. Тепер не відомо, чи ховатися за кандидатуру Джансона, чи проголошувати себе „незалежним". Це мусить відбитися на голосуванні.

Московський відступ

Дедалі частіше центральні пресові органи імперської Москви, „Правда" й „Ізвєстія", містять передовиці та статті про необхідність усім комуністичним партіям у світі . . . співпрацювати між собою. Ще яких 20 років тому і сам СССР, і його сателіти — „держави комуністичного бльоку", і взагалі комуністичний рух видавались чимсь суцільним, монолітним, ідейно спрямованим. Центральний Комітет комуністичної партії СССР накидав свою волю і поневоленим в СССР народам, і „урядам" сателітних країн, і комуністичним партіям у вільних країнах Заходу. Але кожний новий рік приносив певні зміни в „монолітній" будові комуністичного руху, виявляючи, що думки К. Маркса не справджуються в практичному житті, приводять до системи державного капіталізму, найгіршої форми визиску працюючих. Альбанія, Юґославія, а тепер Румунія відійшли вже далеко від московських указів, не вважаючи Москви і КПСС центром і проводом комуністичних сил. Значні зміни сталися в уряді Чехо - Словаччини, де генеральним секретарем комуністичної партії призначили колишнього совєтського вихованця Дубчека: таким маневром Москва намагається врятувати свої позиції в тій країні, де вже бунтують студенти . . .

Новий рік не приніс для Москви змін на краще. „Правда" з 11 січня опублікувала довгу передову „В боротьбі за єдність", вже самий заголовок якої викриває дійсний стан справ у комуністичному таборі. В цій передовій Москва запевняє, що на підготовлюваній нею роками консультативній нараді в справі єдности компартій все буде проходити „в обставинах повної рівности і товариського обміну думками", що „братські партії зможуть на ній визначити питання, які мають бути обговорювані у зв'язку з підготовою нового міжнародного комуністичного форуму". Це — чергова здача ще одної позиції Москви, яка змушена сходити до ролі „рівнорядного партнера". Та коли б навіть консультативну нараду вдалось Л. Брежнєву скликати, то в ній братимуть участь здебільша уламки комуністичних партій, бо вже в більше як 10 західніх компартіях є по дві: промосковська, прокитайська та вимальовується і третій напрямок — про-національний.

ПОВЕРНЕННЯ... ПРІЗВИЩ

На грудневому „об'єднаному пленумі творчих Спілок УССР" в Києві мистець Кассіян згадував про великого українського графіка Григорія Нарбута, як одного з основоположників „української радянської графіки". Таким чином, Г. Нарбута нібито „реґабілітували"... Однак, з усіх доступних джерел виходить, що в Україні й досі не видано монографії про Г. Нарбута, не випущено навіть звичайного альбому фоторепродукцій його творів (до речі, Г. Нарбут, як відомо, автор проєктів грошей і поштових значків Української Народної Республіки).

На тому ж пленумі композитор Григорій Майборода, який називає себе з-російська Георгієм, сказав: „М. Леонтович, К. Стеценко, Я. Степовий у важких, а часом і трагічних умовах закладали перші камені в будову сучасної української музики". Можна із свічкою шукати в Україні патефонних платівок із творами цих видатних українських композиторів — і нічого знайти не можна, про що свідчить сама ж київська преса.

У „Літературній Україні" з 29 грудня м. р. надруковано велику статтю Ф. Погребенника „Глибоке коріння" — про письменника, літературознавця, етнографа і бандуриста Гната Хоткевича, зліквідованого комуністичним режимом і тепер нібито „реґабілітованого". Ф. Погребенник пише, що незадовго перед смертю Хоткевич задумав „створити монументальну тетралогію про Шевченка, пам'ятник великому Кобзареві в художній літературі. Вона повинна була стати найвидатнішим твором письменника. Але, з незалежних від нього обставин, робота над епопеєю була перервана. Письменника спіткала трагічна доля — у лютому 1938 р. він був безпідставно репресований і того ж року 8 жовтня його не стало. Комуністична партія й радянський уряд відновили ленінські принципи в нашому житті. Повернуто народові творчість багатьох письменників, у тому числі й Гната Хоткевича".

Але що ж саме „повернула" компартія українському народові? Ф. Погребенник відповів на це частково:

„Гнат Хоткевич залишив тривкий слід в історії української літератури й культури — в белетристиці і драматургії, в критиці і літературознавстві, етнографії і перекладацтві, в театрознавстві й музикознавстві. Він автор багатьох оповідань, новель, нарисів, повістей, монументальної тетралогії про Шевченка, драматичних творів, численних перекладів, наукових праць, а, крім того, й музичних творів — хорів, сольових пісень, сюїт, більша частина яких досі не видана."

Про творчість Гната Хоткевича довідаються читачі хібащо з названої статті, а в ній ще й промовчано його патріотичні оповідання та новелі, друковані в „Літературно - Науковому Віснику", промовчано й те, що він написав підручник гри на бандурі, удосконалив той інструмент і т. д.

Хоча Сталін по війні „запросив" видатного українського кінорежисера Олександра Довженка з Києва до Москви, що було фактично засланням Довженка, однак його офіційно не оголошували „ворогом народу". Часто в совєтській пресі згадують про О. Довженка, як основоположника українського совєтського кіномистецтва. В огляді нових фільмів Київської кіностудії, надрукованому в „Молоді України" з 12 вересня м. р., назвали нових працівників кіна навіть „нащадками Довженка".

Зовні видається, що все гаразд. Але на жадному кінофестивалі в Україні протягом останніх 30 років не показувано такого Довженкового фільму, як „Звенигора" з ракурсами в княже минуле, в козацьку добу і в період 1917-20 років, коли один брат іде до червоних, а другий — до петлюрівців „шукати української правди". Якщо О. Довженко „не заборонений", то чому ж заборонено його твори, зокрема майже всю кінодокументалістику з України під час другої світової війни?

Досить назвати такі імена, як Олександер Олесь, Микола Зеров, скульпторів-монументалістів Бойчука і Падалки, лінґвіста - поліглота Агатангела Кримського, історика Дмитра Яворницького й багатьох - багатьох інших, нібито „повернутих партією народу", щоб побачити, що повернуто власне, тільки частину прізвищ, а не творчість усіх тих знищених режимом людей.

(Л. П.)

СКИДАЮТЬ ВСІ ТУРБОТИ НА ЖІНОК

„Молодь України" з 7 січня виявляє стурбованість частими неполадками в родинному житті багатьох громадян. Газета перекидає вину на чоловіків за те, що їхні дружини перевантажені заробітчанською, громадською та ще й хатньою працею. Такі чоловіки нібито вважають, що „у нас, мовляв, рівність між жінками та чоловіками. А різні там турботи про побут, то пережитки минулого. Але ж ідеться про рівність у правах. Адже наші жінки навчилися майже все робити, що вважалося колись монополією чоловіків. Вони працюють на всіх ділянках виробництва, опанували науку і навіть космос. А знайдіть чоловіка чи парубка, який би зміг зварити звичайнісінький борщ. Отож не будемо говорити в таких випадках про рівність, а краще спільно подумаємо, як зробити так, щоб радянська сім'я була найпередовішою, найміцнішою в світі".

Читайте українські книжки і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

ТУРБОТИ АНГЛІЇ

Лондон. — Така іронія долі: Британська імперія перемогла разом із своїми союзниками в двох світових війнах і після цих тріюмфів стала „малою державою", порівняно з такими гігантами як ЗДА і СССР.

Ліквідація імперії була необхідна, бо силою удержати колонії в Азії й Африці під правлінням Лондону не було можливости. В колоніях, що стали самостійними державами, твориться власна індустрія, і ці держави шукають собі господарських зв'язків в різних індустріяльних країнах, що є конкурентами Англії.

Найстарша індустріяльна країна світу — Англія — не спромоглася модернізувати свою промисловість і торгівлю після другої світової війни, і темп росту продукції в Англії ослаб. Поряд з тим, фабричні вироби Англії, порівняно з товарами інших країн, задорогі.

Щоб збільшити експорт своїх фабрикатів, теперішній уряд провів девальвацію фунта на 15%. Кажуть, що це допомагає розвиткові експорту англійських товарів. Однак, девальвація сама по собі не ґарантує дальшого господарського поступу. В англійській пресі вітають почин робітників в різних підприємствах працюват и довше, не вимагаючи збільшення плати, і згоду підприємців не підвищувати цін на свої вироби. Це так званий рух „Допомоги Британії". Само собою, скорочення бюджету на військо може до деякої міри зменшити дефіцит в державній касі.

Але рішальною для оздоровлення фінансів є проблема модернізації англійської індустрії і комерції. Один видатний американський менаджер, що провідав Британію, казав, що він, коли б мав таке доручення, радикально змінив би систему продукції в різних підприємствах. Потрібна нова техніка, нові методи виробництва, модерні способи реклями і т. д.

„Подорожуючи по Британії, доводиться ствердити, що в цій країні звертають мало уваги на туристику: замало модерних готелів на провінції, не впорядковано як слід дороговказів, і турист, що їде автом, деколи почуває себе безрадним, мусить тратити час на розпитування. Італія, Еспанія, Греція мають великі доходи від закордонних туристів, і така багата на історичні й мистецькі пам'ятки країна Англія — могла б мати значно більше відвідувачів із різних країн світу.

Соціялістичний уряд Вільсона пробує зрівноважити державний бюджет через зменшення витрат і заборону вкладати англійські капітали в заморських країнах. Великі відсотки мають привабити чужий капітал в господарство Британії.

Найближчі роки покажуть, чи це дасть успіх урядові Вільсона, який бореться з труднощами також у власній партії та в професійних спілках. Проти уряду йде атака збоку комуністів, що пролазять на провідні місця в професійних спілках. Консервативна Партія критикує політику уряду, в надії перемогти в чергових виборах до парляменту. Але й ця партія не має надійної рецепти на лікування економічних недуг Англії.

Viator

Ірена Книш

МАТИ ВЕЛИКОГО МАЗЕПИ

Скорботно скінчився для гетьмана Ивана Мазепи 1707-ий рік. Надворі стужею давила зима, але гартоване в безперервних боях левине серце полководця хололо не від вітрів і сніговій: у чернечій келії погасав останній вогник тлінного буття — його матері. Саме напередодні рішальних подій, тривог, їхніх спільних поривань, жагучих надій.

Вдосталь було жінок на віку Ивана Мазепи, за що й названо його „женолюбом" — прославленим на ввесь світ. Проте, ні одній із них не поступилася місцем у його серці Чернігівська Підчашина й Чесна Ігуменя дівочих монастирів печерського, київського, глухівського. Тому в хвилині тяжкого захворіння старої ігумені Марії Магдалени* гетьман, розпустивши військо, не повернувся до своєї столиці Батурина, але залишився в Києві, біля вмираючої.

Минуло вже повних двадцять років бурхливого мазепинського гетьманування. За той час мати ігуменя поділяла синівські турботи й змагання за скріплення української державности. А кожний рік, місяць, день — сповнені небезпек, сполохів, скритих ворожих підступів. Бо за гетьманом не тільки „московськії очі поглядали середодня й посеред ночі". Вибити з його рук булаву намагалися теж його власні земляки безупинними доносами, пашквілями, змовами, наклепами. Він видержав усі удари. І в тих грізних вікопомних роках перемога гетьмана над його ворогами була водночас подвигом його матері, найкращої дорадниці, найінтимнішої повірниці...

Хоч би й остання небезпека з листом Станислава Лєщинського. Недужа на смертній постелі допомогла синові ухилитися від прямої посилки цього письма цареві. Орлик бо прийняв посередництво ігумені, а щойно згодом дізнався, що вона не переслала цареві, бо від того була б загибель гетьманові й Україні. Повага й впливи ігумені Магдалени здавна сягали далеко.

Коли ж унедовзі жалібно відізвалися дзвони св. Софії, то стало звісно, що це відійшла не тільки гетьманова мати, але зазнала втрати вся Україна. Упокоілася велика українка світлого розуму й щедрого серця. У Києво - Печерському Вознесенському Манастирі крізь імлу пахучого ладану, блимання сльозливих свіч, урочисто - протяжного співу молебнів, шепоту молитов, зідхань і схлипувань найближчих — пливли привиди давнього й ще недавнього минулого..

Ледве чи віджив у чиїх спогадах образ тодішньої шляхтяночки з Білої Церкви, що колись у Києві навчалась. Давно бо застигли в цих мурах юні кроки Марини Мокієвської, прогомоніли звуки вичуваних нею правд віри й науки. Давно вернулася вона в рідну Білоцерківщину, ставши гарячою подвижницею в одно на той час пов'язаних національних і релігійних діл. Так і виховувала своїх дітей, ставши дружиною козацького лицаря Мазепи-Колединського. Дух рідного дому, учасників і героїв епопеї Хмельницького понесли в життя син Іван і донька Олександра: любов і вірність Батьківщині.

Молода мати знала, що для майбутнього державного діяча в Україні потрібні: висока освіта, товариська оглада, знання чужих мов, відвідини европейських столиць і культурних центрів, досвід у поведінці з аристократією й державною знаттю. Раділа, що обдарований син, талановитий учень Київської колеґії опинився на королівському дворі.

У Мазепинцях теж не глухо. Розвихрені війнами роки не приспали пам'яті про поляглих Мокієвських, батька під Чортковим, сина ж у Дрижипольському бою під Охматовим. Живі ще свідки походів і перемог — хмельничани - мазепи. Уважливість до громадського добра, загальних потреб не давали молодій хазяйці замкнутися в догляді майна й веденні дому, але спонукали до виїздів із Білоцерківщини в інші частини України. Не всі сліди поїздок затер нещасний час. Ось у Луцьку в реєстрі членів Хрестовоздвиженського Братства поруч імен сестриць Марії Гулевич, Анни Завадської й інших зберігся підпис кирилицею: „Марина Мазепина підчашина Чернігівська". Це був 1666-ий рік, коли підчаший Адам Степан Мазепа вже рік раніше залишив по собі вдову, а його титул чернігівського підчашого перейшов на сина Ивана, що вже був вернувся в Україну й мостив свій шлях до гетьманського двору в Чигирині...

Не для тьми спокою, не в утечі від світу схоронилася в монастир молода вдова Чернігівська підчашина. У буремному вирі тогочасного життя церковні діячі не менше від світських брали участь у громадських і політичних справах. Не тільки почесне, але й відповідальне, важке та складне було становище ігумені найповажніших дівочих монастирів, що давали притулок не тільки монахиням, але й вели школи для шляхетських доньок, просвічали й виховували. Ті монастирі рівнем викладаних наук і культурною атмосферою будили подив і захоплення чужинних відвідувачів.

Невідомо досі, коли Марія Мазепа прийняла „ангельський образ". Чи це було після одруження її дітей, коли син став зятем білоцерківського полковника й генерального обозного Семена Половця, чи аж після одруження доньки Олександри, що стала в Обидові панею Обидовською? Для шукачів відповіді залишаються покищо тільки здогади.

Зате книжна пам'ять передала нащадкам безсумнівний факт, що ігуменя Марія Магдалена Мазепа володіла дівочими монастирями ще перед тим, як її син став гетьманом. Це стверджують її власноручні підписи на документах монастирів з 1686 р.

Слова — минущі, тільки записане триває. Над труною покійниці ожили на мить земні труди людини, та хоч ще тому 260 років розвіялися з кадильним димом нагробні похвали в її честь і небагато знаємо про її діла, проте з доступних, скупих писем встає перед нами благородна, сувора й мужня постать гетьманової матері, якою дивиться на нас, у владній позі, пишно убрана з портрета волинської колекції.

Ревна опікунка виховних братств, енерґійна реформаторка дівочих монастирів, оборонниця українських родин і української традиції, щедра добродійка й фундаторка церков, невтомна подвижниця української державної рації, захисниця переслідуваних Москвою українців, дипломатична протекторка українських інтересів перед московським урядом, невтомна подорожниця, утяжливі поїздки якої в далеку Москву мали на меті не тільки релігійно - церковні справи, але й особистими зв'язками та впливами скріпляли безнастанно загрожене становище. Її поміч, порада, енерґія, вірність стояли на сторожі в усіх неприятливостях, що з різних боків чигали на сина...

То були тонкі, довірочні, секретні справи, відомі хіба одному тільки гетьманові. В тривожних хвилинах наступаючого зрушення син утратив матір і зосталося опустіле місце найближчої й найвірнішої союзниці, найціннішої істоти гетьмана. Але дух їхньої обопільности перетривав Полтаву, світив і грів крізь віки.

Тим то не могла смертю зникнути ця жінка з душею володарки, що перед грядучою грозою дала Україні володаря Івана Мазепу. Чим яскравіше осяє його постать історія майбутнього, тим світлішою стане поруч сина подвижниця великодержавної ідеї України — безсмертна його мати.

* Власноручний підпис ігумені був „Магдалена", тож Олена Пчілка так і подала його у своїй статті в газеті „Рідний Край", 1912, чч. 6-8: Марія Магдалена, мати гетьмана Мазепи.

„РУССКІЄ ХАТИ . . ."

Київська „Молодь України" вдається до різних русифікаційних заходів, враховуючи, що переважний читач тієї газети — це молодь. Останніми місяцями газета багато писала про різних російських діячів, вихваляла чекістів і т. д., містила вірші російською мовою. В числі з 19 грудня газета помістила пісню з нотами „На братскіх моґілах", в якій з'явились навіть „русскіє хати", замість „ізби":

„Горящие русские хаты,
горящий Смоленск и
горящий рейхстаг,
горящее сердце солдата.
У братских могил нет
заплаканных вдов,
Сюда ходят люди
покрепче.
На братских могилах
не ставят крестов", і т.п.

СВІТОВИЙ КОНҐРЕС ВІЛЬНИХ УКРАЇНЦІВ

Іван Г. Сирник

УКРАЇНЦІ В КРАЇНАХ СВОГО ПОСЕЛЕННЯ

(1)

Моя доповідь на тему „Українці в країнах свого поселення" не може охопити всіх проблем нашої діяспори та вичерпати всі способи, як ті проблеми розв'язати. Буду вдоволений, коли питання, які я піднесу, зродять нові думки у відношенні до справ, від яких залежить наше майбутнє та як нам далі бути.

За мотто до моєї доповіді я міг би взяти відомий вірш Олеся: „З журбою радість обнялась". Зміст того вірша і навіть його музичний мотив, це наче ляйтмотив цілої нашої історії, бо в тій історії постійно переплітається радість із сумом і журбою.

У прозовій формі можна розглядати нашу історію, в тому і історію нашої діяспори в аспектах її світлих сторінок і тіней.

Українська діяспора доволі численна. Хоч точної статистики не маємо, думаю, що не перебільшимо, коли скажемо, що в країнах вільного світу живе понад два мільйони українців.

Це дуже поважне число, коли взяти до уваги, що всіх естонців в їхній країні є 1,230,000, усіх латишів 2,150,000, литовців 2,900,000, а ісляндців тільки 208,000.

З цього виходить, що при своїй численності у вільному світі, при умові своєї згуртованости, українці могли б творити поважну і атрактивну силу. Але, розбиті на різні групки, що іноді взаємно себе поборюють, вони, на жаль, такої сили не представляють.

Під географічним оглядом, українська діяспора розпорошена по цілому світі. З нею можна зустрітися дослівно в усіх частинах світу. В Азії знайдемо українців, у Туреччині і на Близькому Сході. знайдемо їх в Африці, Европі, на американських континентах, в Австралії і Новій Зеляндії.

Світлою сторінкою української діяспори є те, що вона в своїй більшості є ще національно свідома, громадська, політично і культурно активна. Розуміється, є ще між нею численні національно зовсім безбарвні і неактивні елементи, як теж такі, яких ми називаємо хахлами і малоросами, та вимираючі через асиміляцію „карпатороси".

Найстарша українська еміґрація була в Европі. Стара українська еміґрація була реґіональна, і ця реґіональність збереглася і після закінчення першої світової війни. Сьогодні українська діяспора своїм складом має характер соборницький. Всі частини української землі репрезентовані в нашій діяспорі.

Еміґрація до обох Америк мала, з малими винятками, заробітковий характер. Вона почала відігравати доволі поважну політичну ролю поміж двома світовими війнами, а особливо в Канаді, де українці поселилися компактною масою в трьох степових провінціях. Згідно з урядовою статистикою, в Канаді було в 1961 році 473,377 українців. Тепер їх буде приблизно пів мільйона.

Сьогодні у федеральному парляменті в Оттаві є чотири посли українці. Донедавна було два сенатори українці. Ненадійна смерть сенатора Івана Гнатишина залишила нам покищо тільки одного сенатора — Павла Юзика. В чотирьох провінціяльних парляментах є 22 посли українці: 7 у Манітобі, 6 у Саскачевані, 6 в Алберті і 3 в Онтаріо. В провінціяльному уряді Онтаріо є міністер Іван Яремко, в Алберті членом уряду Амвросій Головач, а був час, коли в Манітобі українець Михайло Григорчук був міністром юстиції (еторні-дженерал), Микола Бачинський спікером, тобто головою парляменту, а заступником спікера був Іван Соломон, тепер суддя в Вінніпеґу. При цьому варто згадати, що українець Михайло Стар був упродовж урядування прем'єра Дж. Діфенбейкера федеральним міністром праці, а від часу обрання нового провідника консервативної партії, який не мав посольського мандату, Михайло Стар був провідником льояльної опозиції Її Величности. Був також час, коли Олекса Кузяк був міністром у Саскачевані. Були також посли українці в Бразилії.

Крім послів, українці були мейорами, тобто посадниками чотирьох більших канадійських міст, таких, як Вінніпеґ, Едмонтон, Виндзор і Ошава, і менших, таких ,як Кенора в Онтаріо. Степан Дзюба є мейором півмільйонового Вінніпеґу безперервно від 1956 року. В Канаді є 7 суддів українців. Тут не враховано місцевих суддів нижчого ступня. На полі шкільництва українці Канади дотримують кроку зі своїми співгромадянами. Маємо 22-ох шкільних інспекторів і понад 4,000 учителів, між ними багатьох директорів шкіл, численні кадри своєї інтеліґенції, починаючи від професіоналістів і кінчаючи на висококваліфікованих спеціялістах і вчених. Свою інтеліґенцію, професіоналістів і спеціялістів мають теж українці в різних країнах свого поселення, але авторитетної статистики мені не довелось розшукати.

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

Пожертви висилати: UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE 5020 OLD YORK ROAD PHILADELPHIA, Pa. 19141

Дітройт, Міш.

ЮВІЛЕЙНИЙ КОНЦЕРТ „ТРЕМБІТИ"

Літом 1957 р. постав у Дітройті чоловічий хор „Трембіта". Він швидко ріс і вже два роки пізніше зорганізувалася друга його одиниця — мішаний хор, а після ще одного року третя одиниця — жіночий хор.

Своє десятиліття хор „Трембіта" відзначив ювілейним концертом, 3-го грудня 1967 в авдиторії Вейнського Університету. Виступали всі три хори: чоловічий (40 членів) під кер. інж. Ярослава Филипова, та жіночий (38 чл.) і мішаний під кер. д-ра Богдана Кушніра, професора музикології у Вейнському Університеті.

Перша частина концерту присвячена батьківщині трембіти — Гуцульщині. Тому то хор і всі танцюристи були вбрані в чудові гуцульські строї, а перед самим початком концерту п. М. Зеленяк заграв на трембіті, і цим впровадив приявних у відповідний настрій. Неодноразово пригадались рідні гори й ліси.

Концертову програму розпочав чоловічий хор, що виконав три пісні: „Наш рідний край" В. Тритяка, „Гуляли" О. Нижанківського та „Гей, Карпати", гуцульську в'язанку Демуцького-Колессь. Виконання пісень було бездоганне, а енергія, що плила від хору, відразу надала вечорові репрезентативности й певности.

Мішаний хор виконав з темпераментом і прецизією дві речі А. Коса-Анатольського „Коломия-місто" і „Моя гуцулочка" і заблестів цілою плеядою голосових красок, зокрема в першій пісні, знаменито зінтерпретован і й та по-мистецьки виконаний.

Після цієї точки голова хору, інж. В. Сторожук привітав усіх приявних від хору, а п. М. Стефанюк подала пояснення до концерту по-англійськи. На закінчення першої частини, виступила танцювальна група Української Вищої Школи в Дітройті: дівчата відтанцювали „Гуцулку", а хлопці „Аркана". Обі точки викликали захоплення публіки. Ці групи приготовила до виступу панна Уляна Кунинська, яка й сама викона-ла танок „Хустину" з легкістю й елеґантністю. Всі три танці, укладу п. Кунинської, побудовані на народних мотивах, визначалися ґраціозністю клясичного балету. Тому були вони незвичайно цікаві, гарні, і публіка нагородила усіх виконавців щирими оплесками.

Після перерви, жіночий хор у супроводі струнного ансамблю Скандинавської Симфонічної Оркестри виконав пісню „Ох і хилить" з Лисенкової опери „Тарас Бульба", кілька фраґментів з опери М. Леонтовича „На Русальчин Великдень" і народну пісню „Де дощ" В. Глушкова. Всі ці твори були випрацьовані до найменших деталів, в чому заслуга диригента.

Вкінці мішаний хор у супроводі Скандинавської Симфонічної Оркестри, яка поставила себе до диспозиції „Трембіти" на цьому вечорі, виконав три останні точки програми, а саме: вальс Г. Жуковського „Над Дніпром", уривок п. н. „До весни" з ораторії Гайдна „Пори року", та кантату М. Лисенка „Б'ють пороги". Ці три речі дуже відмінні одна від одної. Хор виконав знаменито прегарний вальс Жуковського. Дещо слабше вийшов Гайдн та Лисенкова кантата, в першу чергу тому, що оркестра слабо реаґувала на бажання і вказівки диригента та до деякої міри гамувала його темперамент. Все таки треба сказати, що, не зважаючи на деякі недоліки, кантата в загальному закінчила концерт величню, повним звуком мішаного хору й симфонічної оркестри.

До успіху концерту причинились і солісти — М. Крук, Х. Липецька, І. Романів, Я. Дужий, В. Кучер, П. Пахолюк, Б. Тарновецький, Е. Федак, Я. Цісарук. Між солістами вибилися сопран Г. Кравченко та тенор О. Хміль. При фортепіяні була постійна, знаменита акомпаніяторка „Трембіти" п. О. Дубривна-Соловій.

У другій частині хор виступав у вечірніх строях.

Треба підкреслити, що оба диригенти вклали величезну працю в підготовку цього ювілейного концерту та вміло виконали його. Зокрема велике признання належиться д-р Кушнірові за його працю, за постійне шукання нових доріг у виконанні репертуару та за зрізничкування цього репертуару. Велике признання треба теж висловити членам хору, в першу чергу тим, що постійно й вірно ходили на тяжку працю — проби, та треба висловити жаль, що ще горстка молодих людей є членами „Трембіти". Чуємо часто думку, що українці — співучий народ. Чому ж тоді нема молодого нарибку в „Трембіті"? Чому в клясі сольоспіву У. Муз. Інституту в Дітройті нема ні одного учня?

Публіка реаґувала дуже тепло на кожний виступ хору. Сильні оплески виразно вказували на те, що концерт усім подобався. Ювілейний виступ „Трембіти" — це безперечно новий і заслужений успіх у житті цієї мистецької одиниці Дітройту.

Богдан І. Лончина

УКРАЇНСЬКІ ГРОМАДИ ЗАПОВІДАЮТЬ...

(Закінчення зі стор. 1-ої)

Гартфорді інж. А. Пришляк, в ньому візьмуть участь зорганізовано всі Відділи УККА зі стейту Конектикат. Свято відбудеться в неділю 28-го січня в годині 3-ій по полудні в найкращій залі міста Гартфорду — Бушнел Меморіял. У святі візьме участь губернатор стейту Демпсі, як і посадники багатьох міст. На святі будуть промовляти: ген. П. Шандрук і головний предсідник УНС Йосип Лисогір. У мистецькій частині виступить Хор „Думка" з Ню Йорку із солісткою Мартою Кокольською. Скрипкове соло виконає проф. Володимир Цісик.

НЮАРК - ІРВІНҐТОН, Н. ДЖ. Святочний Бенкет для відзначення Золотого Ювілею відбудеться в неділю 21-го січня о год. 6-ій вечором в залі готелю САБЕРБАН (141 Саут Гаррисон Еве. Іст Орендж). Промовляти будуть. сенатор Вільямс і ген. П. Шандрук.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ. Святочна Академія відбудеться в неділю 28-го січня в год. 3.30 по полудні в залі Українського Народного Дому. Академія получена з мистецькою частиною.

КАРТЕРЕТ, Н. ДЖ. Святочна Академія відбудеться 21-го січня у Церковній залі при 717 Рузвелт Евеню. Святочну промову виголосить голова Громадського Комітету інж. В. Янів. Проклямацію „Українськ о г о Дня" підписав мейор міста Томас Деверен.

СТЕЙТЕН АЙЛЕНД, Н. Й. 21-го січня, год. 3-та по полудні, заля Греко - католицької Церкви. Святочні Сходини відкриє інж. Кость Церкевич. Реферат виголосить проф. П. Савчук.

ПІТТСБУРҐ, ПА. В дні 21-го січня ц. р. в год. 3-ій пополудні в Українськім Народнім Домі Мікізракс відбудеться Святочна Академія для відзначення 50-річчя Української Державности. В Академії візьмуть участь визначні громадсько - політичні діячі американського світу, як також українські політичні діячі.

ЕЛИЗАБЕТ, Н. ДЖ. В суботу 27-го січня о год. 6-ій вечором в залі Українського Народного Дому при Фултон вулиці відбудеться Святочний Бенкет, получений з концертовою програмою. На Бенкет запрошено визначних представників і з американського світу. Свою участь зголосили: мейор м. Елизабет — Томас Дж. Дан і сенатори стейту Ню Джерзі: Клиффорд Кейс і Вільям Гаррисон та конґресмени: Корнель Галаґгер і Флорендж О'Двайєр. В бенкеті також візьмуть участь: президент УККА — проф. Л. Добрянський і гол. предсідник УНС Йосип Лисогір.

ЙОНҐСТАВН, Огайо. Святочна Академія для відзначення 50-річчя відбудеться в неділю 21-го січня в авдиторії Школи Святої Анни при Українській Католицькій Церкві. Участь в Академії візьмуть визначні громадські і політичні діячі міста на чолі з мейором. Промовцем буде п. Йосип Лисогір.

БІНҐГЕМТОН, Н.Й. Українські громади Бінґгемтону, і Джонсон Сіті плянують урочисто відзначити 50-ліття проголошення незалежности Української Народньої Республіки. В понеділок, 22-го січня, буде врочисте вивішення українського прапору на міському будинку в Бінґгемтоні. Візьмуть у тому участь мейори: Бінґгемтону, Джонсон Сіті і Ендикату. При цій нагоді передадуть підписані ними проклямації Дня Незалежности України. Рівночасно в тій самій годині (9-ій рано), будуть вивішені прапори в Джонсон Сіті й Ендикат. В неділю, 28-го січня, о год. 5-ій по полудні відбудеться бенкет в найбільш популярній в околиці залі української православної парохії в Джонсон Сіті. Головним промовцем буде президент УККА проф. Лев Добрянський. В українській мові промовлятиме д-р Матвій Стахів. У бенкеті візьмуть участь мейори усіх трьох згаданих міст. Будуть також присутні інші американські гості. Зачнуть та закінчать його молитвою отці-парохи української право-славної і католицької церков. Буде також концертова частина з участю танцюристів з Джонсон Сіті, хору з Бінґгемтону та солістки пані Ірини Конасевич з Джонсон Сіті.

ОМАҐА, Небраска. В суботу 20-го січня о год. 7-ій веч. відбудеться в залі Кастель Готелю при 16-ій і Джексон вулицях Святочна Академія для відзначення Січневих Роковин. На головного промовця запрошено сенатора стейту Е. Маґові, представників інших національних груп, визначних представників уряду і визначних осіб. Листовно прошено губернатора стейту й мейора міста проголосити „Український День". Для участи в мистецькій програмі запрошено із Шикаґо відому співачку Ю. Мацюк. Місцева танцювальна група виконає кілька народних танків. Американський гимн виконає диригент молодечого хору Ю. Клачинський. В неділю 21 січня — Служба Божа в обох українських церквах в намірення Українського Народу. Із радіовисильні КООО в год. 1:00 до 1:30 по пол. відбудеться радіопередача, присвячена Січневим Роковинам.

СИРАКЮЗИ, Н. Й. Ювілейний Бенкет для відзначення Золотих Роковин Української Державности, получений з мистецькою програмою, відбудеться в неділю 21-го січня о год. 6-ій вечором в залі Леймон-Менор. Громадський Комітет підготовки очолює д-р Михайло Логаза. Промовцями на бенкеті будуть: проф. Л. Шанковський та В. Лукачик. В мистецькій програмі виступить квартет „Верховина" з Торонта та об'єднані місцеві хори під диригентурою п. Євгена Крука. Перед бенкетом відбудеться пресова конференція для місцевої американської преси.

ЛОС АНДЖЕЛЕС, КАЛ. Український культурний осередок повідомив, що в дні 22-го січня на Сіті Гол буде вивішений український національний прапор. Того ж дня відбудеться церемонія підписання мейором міста проклямації „Українського Дня", в якій візьмуть участь представники українських церковних і громадських організацій.

ПАССЕЙК, Н. ДЖ. Святочна Академія відбудеться в неділю 28-го січня в Українській Централі Пассейку. Промовцем на Академії буде д-р Борис Филипчак. Мейори міст — Пассейку і Кліфтону проклямують 22-го січня „Днем Української Незалежности" в приявності української делеґації. Вони промовлятимуть також на Святочній Академії.

АКРОН, ОГАЙО. Як повідомляє Відділ УККА, в цьому році Свято Української Державности відбудеться в залі Акронського Університету. В програмі виступить хор з Клівленду під диригентурою Євгена Садовського. Концерт відбудеться в дні 21-го січня о год. 5-ій пополудні в залі Університету Кольбе Гол.

ФЛИНТ, МИШ. Святочна Академія з нагоди Січневих Актів відбудеться 28-го січня о год. 2-ій пополудні в Українському Народному Домі при 3321 Вест Пасадена Евеню. Промовляти буде д-р Любомир Коваль. Намічена також мистецька частина Академії.

УСПІХИ НАШОЇ МОЛОДІ

— Студентка Коледжу, активна пластунка Ольга Леґкий була вибрана одною з чотирох кандидаток на Студентську Конференцію Громадської Едукації, яка започалася в Лондоні, Англія від 4 січня ц. р. З цілої Школи вибрано чотирох делегаток, а між ними нашу Олю.

—ФУНДАЦІЯ ІМ. Т. ШЕВЧЕНКА. — Представництво Фундації Т. Шевченка, яке очолює п. Я. Козловський, що докладає всіх своїх сил, щоб осягнути намічену ціль, повідомляє, що досі вплинуло до каси Фундації з Торонта біля 33 тисяч долярів. Далеко ще до наміченої цілі! Велике Торонтонськ а громада, якось не дуже дописує власне у так важливій справі. Торонто не раз доказувало, що воно належно розуміє „українські справи", і все майже було першуном. Зложений залізний капітал — це капітал вічний, з якого має йти дохід на поширення і задержання нашої культури. Хто ще досі не причинився хоч би найменшою пожертвою, хай зробить це тепер. 65-тисяч українців Торонта, якби зложили тільки по одному доларові, то вже було б два рази більше, як зібрано.

— ПРО СКВУ. — Спілка Українських Журналістів, 8-го грудня м. р. влаштувала дискусійний вечір для обговорення першого Світового Конгресу Вільних Українців, в залі Святомиколаївської Рідної Школи. Д-р Б. Стебельський говорив про виховні справи, М. Плав'юк — „Конгрес і сучасне положення в Україні", — ред. В. Левицькой „Справа Патріярхату на СКВУ". Вечором, в якому взяло участь около 80 учасників, проводив ред. В. Солонинка. Після доповідей були запитання, на які доповідачі давали відповіді.

В. Дідюк

АМЕРИКАНСЬКЕ ЛЕТУНСТВО НАЙБІЛЬШУ УВАГУ ЗВЕРТАЄ ТЕПЕР на бомбардування т. зв. шляху Го Ші Міня, що веде з Північного В'єтнаму почерез територію Ляосу до Південного В'єтнаму. Комуністи розбудували той шлях з первісних майже невидних і непрохідних стежок в джунґлі на широкі вигідні шляхи, якими — головно вночі — йдуть північно - в'єтнамські війська та валки вантажних авт з доставами для в'єтконгу. В налетах проти тих шляхів постачання беруть участь навіть 250 американських літаків. Це діється з тихою згодою від Ляосу, який формально є державою невтральною, але зорієнтованою на Захід від часу, коли комуністи одверто повели війну за захоплення там влади.

НОВА ГАЗЕТА

Вийшла друком ілюстрована газета „ВОЛОСОЖАР" ч. 2 (твори Щербака, Склярenka й ін. Друкується також повість пародія І. Манила). Ціна 15 центів, 2 прим. — 25 ц., річна перед. 2 дол. — Адреса: WOLOSOZAR, Box 472 Vineland, N.J. 08360. USA

УКРАЇНЕЦЬ НАЗНАЧЕНИЙ НА ВАЖЛИВИЙ ПОСТ

На пропозицію та за старанням Марусі Е. Бек, радної міста Дітройту, Міська Рада цього міста перевибрала на нову каденцію п. Івана Корнія, українського адвоката та віце-президента поважного американського банку „Бенк оф Комевелт", на члена Надзірної Виборчої Комісії міста Дітройт.

КАТАЛОГ
КНИЖОК КНИГАРНІ „СВОБОДИ"
83 GRAND STREET JERSEY CITY, N.J. 07303

Овечко І.: ТИ БУВ ЧУЖИЙ — Бразилія очема українця 1.50
Овечко І.: І ТАЛОСЯ ЧУДО БОЖЕ (про чудотворні молитви о. Ліми) 0.50
ОБІРВАНІ СТРУНИ: антологія поезії, брошур. 3.00
оправлене 3.50
Олесь Ол.: ЧУЖИНОЮ. Поезії, книга V .30
Олесь Ол.: З ЖУРБОЮ РАДІСТЬ ОБНЯЛИСЯ — поезії .50
Онацький Є.: У ВІЧНОМУ МІСТІ, спогади 4.00
Орел А.: СЛОВНИК ЧУЖОМОВНИХ СЛІВ, 3 том. 8.00
Островерха М.: ГОМІН З ДАЛЕКА — нариси 1.00
Островерха М.: ОБНІЖКАМИ НА БИТИЙ ШЛЯХ 1921-1926 1.50
Островерха М.: БЕЗ ДОКОРУ, міркування на мистецькі теми 0.75
Островерха М.: ГРОЗНА КАЛИНИ В УКРАЇНСЬКИХ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦЯХ 2.00
Островерха М.: ВЛИСКИ І ТЕМРЯВИ, 1918 — 1919 — 1920 3.00
Острук Я.: ПРОВАЛЛЯ — повість 2.50
Острук Я.: РОДИНА ГОЛЬДІВ — повість 2.50
Острук Я.: ОЛЯ — повість 2.50
Паньківський К.: РОКИ НІМЕЦЬКОЇ ОКУПАЦІЇ 7.00
Парфанович С.: ІНШІ ДНІ 1.50
Парфанович С.: ЗАГОРІЛА ПОЛОНИНА 0.50
Парфанович С.: У КИЄВІ 0.75
Парфанович С.: ЛЮБЛЮ ДІБРОВУ 1.60
Парфанович С.: НА СХРЕЩЕНИХ ДОРОГАХ — повість 5.00
Парфанович С.: ВІРНИЙ ПРИЯТЕЛЬ 2.50
Парфанович С.: ТАКИЙ ВІН БУВ... 3.00
Пасічник М.: З ВИШНЕВИХ САДІВ — збірка новель і оповідань 1.25
Пастернак М.: УКРАЇНСЬКА ЖІНКА В ХОРЕОГРАФІЇ 3.50
Петлюра С.: СТАТТІ, ЛИСТИ І ДОКУМЕНТИ. брошура 6.00
оправлене 7.00
ПЕРЕМИШЛЬ — ЗАХІДНИЙ БАСТІОН УКРАЇНИ 4.00
Подвезько М. Л.: УКРАЇНСЬКО-АНГЛІЙСЬКИЙ СЛОВНИК 6.00
Подвезько М. Л.: АНГЛІЙСЬКО-УКРАЇНСЬКИЙ СЛОВНИК 6.00
Погідний-Угорчак М.: ПРИГОДИ КОТИКА МУРЧИКА 1.00
Понеділок М.: СМІШНІ СЛЬОЗИНИ 3.50
ПОКЛІН ШЕВЧЕНКОВІ. — Матеріяли для святкування сотих роковин смерти Т. Шевченка 2.50
Прокоп М.: УКРАЇНА І УКРАЇНСЬКА ПОЛІТИКА МОСКВИ 0.60
Прокопів М.: ПО П'ЯТДЕСЯТШІСТЬ РОКАХ НА УКРАЇНІ. Спогади з подорожі. 1.00
Радзикевич Ю.: ПОЛУМ'Я. Повість 4.50
Рінецький Ст.: УКРАЇНСЬКЕ СІЧОВЕ СТРІЛЕЦТВО 6.00
Рінецький Ст.: БІБЛІОГРАФІЯ ДЖЕРЕЛ ДО ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКИХ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ 2.00
Рінецький Ст.: ЛИСТОПАД 1919 РОКУ. Листопадовий зрив, УСС, полк. Дмитро Вітовський в кривому дзеркалі споминів Л. Цегельського 1.00
Риндик Ст.: ПРИГОДИ СІРКА КЛАПОУХОГО — Альбомне видання 1.50
Савицька І.: НАША ХАТКА 1.50
Савицька І.: НЕЗАБУДЬКИ оправлене 2.50
брошуроване 2.00
Савицька І.: ЗОЛОТІ ДЗВІНОЧКИ — казка для дітей 2.00
Савицька І.: ДЕННИК РОМЦЯ 2.00
Сагайдачний П.: В ЙОГО ТІНІ — нарис 0.75
Самчук У.: МАРІЯ — хроніка одного життя 2.00
Самчук У.: ТЕМНОТА, роман 4.00
Самійленко Ст.: ДНІ СЛАВИ — спогади 2.00
Сергієнко М.: У КІГТЯХ ТИРАНІВ 1.00
Січинський В.: ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА, частина 1-ша 6.00
Січинський В.: ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА, частина 2-га 3.00
Січинський В.: УКРАЇНСЬКИЙ ТРИЗУБ 1.00
Січинський В.: ЧУЖИНЦІ ПРО УКРАЇНУ 1.00
Сім'янців В.: СПОГАДИ БОГДАНІВЦЯ 1.50
Світ І.: СУД НАД УКРАЇНЦЯМИ В ЧІТІ 1923-1924 РОКИ 0.75
Світ І.: ЗЕЛЕНА УКРАЇНА. Короткий історичний нарис українського політичного і громадського життя 0.50
Світ І.: Петро Іванович Горовий 0.30
Смолій І.: У ЗЕЛЕНОМУ ПІДГІР'Ї 2.75
Симоненко В.: БЕРЕГ ЧЕКАНЬ. Вибір і коментарі І. Кошелівця 2.50
Соневицький М.: ГОМІН ДАВНОМИНУЛИХ ДНІВ 1.00
Соневицький І.: АРТЕМ ВЕДЕЛЬ І ЙОГО МУЗИЧНА СПАДЩИНА 4.00
СЛАВА НЕ ПОЛЯЖЕ — Історія Козаччини в нарисах і оповіданнях 2.00
Славутич Я.: ТРОФЕЇ 4.00
Славутич Я.: ШЕВЧЕНКОВА ПОЕТИКА 1.00
Славутич Я.: В. СВЕДЗІНСЬКИЙ 1.00
Славутич Я.: МІСЦЯМИ ЗАПОРОЗЬКИМИ 0.50
Тарнавський О.: ТУГА ЗА МІТОМ. Подорож поза відоме, шляхами модерної поезії 3.00
Тобілевич С.: РІДНІ ГОСТІ 0.50
Трембіцький д-р В.: Зносини Української Держави 1918-22 років з Царгородською Патріярхією 1.25
У СТОРІЧЧЯ НАРОДИН ІВАНА ФРАНКА. Збірник праць і статтей 2.50
Удовиченко О.: Україна в війні за державність 4.00
Франко Іван: ПРО СОЦІЯЛІЗМ І МАРКСИЗМ. Рецензії і статті 1897-1906. Впорядкування, вступна стаття і довідки Б. Кравцена 2.50
Франко І.: Для домашнього огнища, повість 0.80
Франко І.: Лис Микита 0.50
Храплива Леся: У ТЕМРЯВІ — нариси 1.00
Храплива Леся: ПИСАНКА УКРАЇНСЬКИМ ДІТЯМ 1.50
Храплива Леся: НА ВВЕСЬ БОЖИЙ РІК 1.50
Храплива Леся: АНТИПКОВІ ПРИГОДИ 1.00
Храплива Леся: ЯРМАРОК МИШКИ-ГРИЗИКНИЖКИ 1.25
Черінь Г.: ЛИСТУВАННЯ (Ілюстрації Л. Гуцалюка) 1.00
Черінь Г.: БРАТІК І СЕСТРИЧКА 3.00
Черкасенко С.: Твори, I/II томи 1.50
Чикаленко Є.: Спогади. 1861-1907. Брош. 3:50
Тверда оправа 4.00
Чижевський Д.: Історія української літератури від початків до доби реалізму, брошура 5.50
Тверда оправа 7.00
Шевченко Т.: Гайдамаки. З портретом автора і ілюстраціями 0.80
Шевченко Т.: Три поеми. (Сон, Великий льох, Неофіти). З передмовою і поясненнями Б. Лепкого 0.80
ШЕВЧЕНКОВІ ДУМИ І ПІСНІ. У сторіччя смерти поета 1.00
Шлемкевич М.: ЗАГУБЛЕНА УКРАЇНСЬКА ЛЮДИНА 1.75
Шлемкевич М.: ВЕРХИ ЖИТТЯ І ТВОРЧОСТИ 2.00
Шлемкевич М.: Українська синтеза чи українська громадська війна 1.00
Шуварська Ірина: СПІВУЧЕ СВІТЛО 1.50
Шуварська Ірина: НЕДІЛЬНИЙ РАНОК 1.00
Щербак М.: ВІРШОВАНА АБЕТКА 1.50
Юриняк А.: Творчі кампоненти літературног твору 0.75
Юриняк А.: Літературний твір і його автор 3.00
Яновський Ю.: Майстер корабля. Роман. Брошура 2.00
Тверда оправа 3.00
Яковлев В.: Договір Богдана Хмельницького з Москвою 2.00
Ярославин С.: Визвольна боротьба на західно-українських землях 1918-1923 3.00
Ярославська Д.: Поміж берегами. Повість 2.20
Ярославська Д.: Її Ню Йорк 2.00
Ярославська Д.: В обіймах Мельпомени 2.00
Яцкевич Л.: МАК І ВОЛОШКА. Віршована казка 1.50
Яцкевич Л.: КНЯЗЬ РОСИ. Віршована казка 1.50
Цибульський Ів.: НА КРИЛАХ ТУГИ І МБІЙ. Вірші і пісні. 2.00

Звернення Координаційного Осередку Комітету Бойківщини

Середню смугу Карпат між Лемківщиною і Гуцульщиною заселює поверх тисячу років українське плем'я бойків, що останньо начисляє понад один мільйон жителів. Гірські і підгірські терени, заселені бойками, охоплюють десятки міст та сотки сільських громад, що повністю або майже в цілості обіймають: Турчанський, Старосамбірський, Сколівський, Долинський і Калуський повіти, а частинно: Дрогобицький, Самбірський, Ліський і Стрийський повіти та майже цілу гірську смугу Закарпатської України.

Важніші міста заселені бойками це: Бережна, Болехів, Бориня, Борислав, Верецьке, Долга, Далина, Дрогобич, Калуш, Літовища, Перегінсько, Сколе, Ст. Самбір, Трускавець, Тухля, Турка над Стриєм і Устрики Долішні. З огляду на здорове підсоння та гірську красу на Бойківщині було чимало курортних осель як: Гребенів, Розлуч, Бориня, Зелем'янка, Головецько, Ясінка, Козьова та інші. В Уричі збереглися ще руїни княжого замку. Бойківські Бескиди не є дуже високі, але в більшості покриті шпильковими лісами, тому дуже мальовничі. Найвища гора Пікуй — 1405 метрів, менші: Галич, Параска, Равка, Піп Іван. Від 1945 року цілу Бойківщину враз з іншими українськими землями зайняв московсько-большевицький окупант, який безпощадно нищить всі пам'ятки української історичної минувшини, зокрема чудове бойківське церковне будівництво та стримує національний розвій Бойківщини, заводячи насильну русифікацію.

Для збереження історичних пам'яток Бойківщини та правдивого насвітлення вкладу бойківського племени в українську літературу, культуру та у визвольні змагання, проводи Комітетів Дрогобицького, Самбірського, Стрийського і Західньої Бойківщини створили Координаційний Осередок Комітетів Бойківщини.

До проводу Осередку на голову вибрано о. Станислава Даша, на заступника інж. Степана Кульчицького і на секретаря мґра Мирона Утриска. Осідком є Філядельфія, Па., ЗДА. Адреса: К. О., мґр Мирон Утриско 2222, Брандивіне Ст., Філядельфія, Па., 19130.

Щоб виконати намічені завдання необхідні відповідні матеріяли з усіх сторін Бойківщини для поміщення їх у журналах і збірниках.

Тому звертаємось до всіх бувших жителів Бойківщини, що опинились поза рідними землями, із закликом:

1) Присилати дописи і статті про політичний, культурний, економічний і просвітянський рух на Бойківщині по можності за час останніх 25 років XIX стол., а щонайменше за першу половину XX стол.

2) Пересилати до нас вироби народного мистецтва бойківських верховинц і в для евентуального відновлення музею „Бойківщина", як теж частин народного одягу, писанки, та інші пам'ятки бойківського фольклору.

3) Збирати та пересилати нам різні документи, книги та інші пам'ятки з Бойківщини.

4) Щоб популяризувати „Бойківщину" серед наших поселенців, влаштовуйте бойківські вечори та доповіді по своїх місцевостях.

За Президію Координаційного Осередку:
о. Станислав Дашо
голова
мґр Мирон Утриско
секретар

Українського Євангельського руху Архів-музей

Ось цим повідомляємо читачів української преси, що на поширенім засіданні Ради Українських Євангельських Церков у Канаді, яке відбулося в Торонті минулого місяця, зорганізовано архів для збереження матеріялів українського євангельського руху в Україні і в діяспорі. Директором архіву обрано д-ра К. Костіва, а архіварем - бібліотекарем — Володимира Остапчука. Архів буде знаходитися в будинку Української Євангельсько - баптистської Церкви в Торонті.

Просимо присилати до архіву на збереження й для наукових праць світлини, протоколи, печатки, ординаційні грамоти, членські посвідки, часописи, книжки, співаники, служебники, щоденники й автобіографії церковних працівників, друковані програми й запрошення на різні свята, урочистості, з'їзди, собори, конвенції тощо, як також усякий інший матеріял, який має певне відношення до до життя й історії українського євангельського руху.

Адреса архіву:
Dr. C. Kostiw,
Station D,
P. O. Box 61
Toronto 9, Ontario, Canada

Пастор В. Кучер
секретар РУЄЦК

ТАРЗАН, Ч. 5933. Молятся до Сейбора!

IT WAS MIDNIGHT, AND THE VUDU TRIBESMEN FACED THEIR KING. "THOSE WHO WOULD KILL OUR SACRED LIONS HAVE BEEN DESTROYED!" HE BELLOWED--

"IT IS TIME TO PAY HOMAGE. BOW DOWN TO YOUR GOD AND GIVE THANKS-- BOW DOWN TO SABOR!"

Була північ, і члени вюду зібралися перед своїм ватажком. — Ті, які вбивали наших священних левів, були знищені! — грюкав ватажок...

— А тепер час скласти пошану. Схиліться перед вашим божком і дякуйте... схиліться перед Сейбором!

Збори Відділів УНС

П'ЯТНИЦЯ, 19-го СІЧНЯ 1968 р.

АСТОРІЯ, Н. Й. Збори Б-ва св. о. Миколая — 5 Відд. о год. 7-ій веч. в церковній залі. Проситься усіх чл. і охочих вступити до Відділу, прибути на збори. Члени, які залягають з вкладками, проситься вирівняти до зборів. — М. Хоманчук, секр.

ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Укр. Січ — 170 Відд. о год. 6-ій веч. в домівці УНДому. На Річних Зборах, які відбулися 31-го грудня 1967 р. вибрано нову управу в такому складі: О. Зубрицький, предс., С. Микитюк, кас., Д. Вох, заст. кас., Д. Дидик, секр., П. Мелень, заст. секр., М. Попович, І. Тинда і Є. Нечесний, Контр. Комісія. — Управа.